

Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

5/2013

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Slavnostní otevření Mateřské školy v Zálesné Lhotě

Již potřetí ve stejný datum a stejnou hodinu se nám podařilo v naší obci otevřít novou stavbu. Sobotní odpoledne 31. srpna 2013 patřilo zrekonstruované budově Mateřské školy v Zálesné Lhotě, kde se v rámci této stavby podařilo otevřít i nové prostory lékařské ordinace a společenské místnosti.

Jednalo se o velkou událost pro nás všechny, které byli přítomni i senátor a starosta obec Albrechtice v Jizerských horách Jaroslav Zeman, bývalý poslanec

a starosta města Semily Jan Farský, bývalý poslanec a bývalý starosta města Železný Brod Václav Horáček. Dále pak Svaz měst a obcí České republiky zastupoval Antonín Lízner, starosta obce

Příšovice, přítomna však byla i řada dalších hostů.

Jednu z největších radostí jste mi ale udělali vy sami, kteří jste přišli společně s námi tuto velkou událost

oslat. Zúčastnil se Vás opravdu velký počet, který čekal jen málokdo z nás.

Tuto stavbu jsme dokázali otevřít s časovým předstihem dvou měsíců (termín dokončení druhé etapy díla dle smlouvy a zadávacích podmínek byl 21. 10. 2013) díky tomu, že obě zakázky vyhrály firmy z našeho regionu a dokázaly se mezi sebou domluvit.

jako i vaší podpory během celého kalendářního roku.

Posledně jsem Vám napsal, že závěrečné a konečné fotografie uveřejním v dnešním čísle našeho Zpravodaje, a proto také tak činím.

Jiří Ulvr, starosta

Děkuji proto firmě J+J REAL s. r. o., Vrchlabí (Josef Junek) a firmě Laušman a Malý s. r. o., Jilemnice za jejich celkový přístup a sounáležitost během stavby.

Děkuji také za kladné reakce z Vaší strany, kterých opravdu nebylo málo. Považuji si všech stejně,

Rekonstrukce silnice Studenec – Horka u Staré Paky

V pondělí 2. 9. 2013 tato rekonstrukce skutečně začala. Stavba, několik let zmiňována, ale z dostupnosti financí i několik let odkládána neznámo kam..., navíc stavba, o které se i říkalo, že se již nikdy neuskuteční.

Jelikož se jedná o velkou stavbu, která zamezila provoz po hlavní silnici a tím značně zhoršila pohyb a provoz po ostatních komunikacích, nastala celá řada připomínek především ze strany účastníků silničního provozu, ale i obyvatel přiléhajících nemovitostí.

Vždy se snažím porozumět té druhé straně a až poté nějak reagovat. Rozumím také tomu, že většina neví, na koho se obrátit, proto vznese námitku na nás. Méně pak rozumím tomu, že se najdou stěžovatelé, kteří nepochopí, že i když se stavba děje ve Studenci, tak přesto se děje na cizím majetku a my k tomu nemáme a hlavně

mnohdy ani nemůžeme nic říci či udělat, pouze doporučit, na koho se obrátit. Najednou je tu spousta nekončících reakcí, alternativ, „chytrých“ nápadů i rad, na které koukáte, a říkáte si, kdeže to vlastně jste.

Tvrdě tady platí pravidlo, pokud někomu pomůžeme a vyjdeme vstříc, otočí se to z druhé strany na vás. Skutečně ale nejde vyjít vstříc všem.

Musím říci, že měsíc po začátku této stavby se tyto každodenní reakce, stížnosti, (ale i pochvaly) pomalu uklidňují. Informací, kterými jsme ohledně této stavby zahrnceni, je opravdu mnoho, reagovat, odpovídat a řešit věci běžné je mnohdy až nereálné.

Vycházíme však z faktu, že pokud by takto rozsáhlá rekonstrukce probíhala někde jinde, podobných připomínek

3. září

a námětů by jistě také nebylo málo.

Do této doby musím říci, že většina z došlých reakcí musí být s postupným a dodatečným opa-

třením v rámci této stavby spokojena. Tím myslím především to, že týden po začátku této akce bylo doplněno další dopravní značení, které této situaci ulehčilo a přineslo větší klid, ale opět ne všem, jenom početné většině. Nedokážu však říci, co nás čeká a zda stejná pravidla budou platit i příští rok, stále ale věřím tomu, že po dokončení celé stavby bude většina z nás spokojena a budeme si moci říci, že je to s dobrým pocitem za námi.

Přináším Vám několik fotografií ze stavby, ale přináším také fotografii z kontrolního dne, který probíhá v budově obecního úřadu každých 14 dní, ze které je patrné,

3. září

5. září

11. září

kolik složek a institucí má tuto stavbu na starost a naopak nejsme to my, kdo do toho může nějakou velkou měrou zasahovat a určovat pravidla.

K datu 30. 9. 2013 platí to, že se letošní etapa stavby ukončí za odbočkou na Bukovinu. Příští rok by se tedy mělo více odlehčit Studenci, a umožnit tak průjezdnost přes Bukovinu.

Až budete tyto řádky číst, pevně věřím, že budou převládat kladné postoje nad těmi zápornými. Vždy si vzpomenu na reakci manželů Nedomlelových (Studeneč čp. 328), kteří, když se potkáme na stavbě, říkají: „Musí se to udělat, aby to bylo lepší.“ Přitom stačí tak málo k pochopení těch druhých. I proto přeji nám všem do dalších dnů hodně trpělivosti, tolerance a pokory vůči ostatním.

Jiří Ulvr, starosta

Rekonstrukce silnice Studenec – Horka u Staré Paky... pokračování

Všichni víte, že v současné době probíhá určitá etapa této stavby a příští rok budou další pokračovat.

Kdo jste byl na třetím zasedání zastupitelstva, tak víte, že není a do této doby nebylo jednoduché říci, v jaké délce bude předjížděcí pruh ve stoupání od Zálesní Lhoty na Studenec.

Hrozilo totiž to, že se tyto pruhy se budou sjíždět uprostřed kopce. Důsledkem byla nekomunikativnost v odkoupení přilehlých pozemků z důvodu nového záboru právě pro tento předjížděcí pruh.

17. září

Původní varianta tedy narážela na neprůchodnost, jako tomu bylo například v Královéhradeckém kraji známou osobou paní Havránkovou (dálnice u Hradce Králové). V našem kraji a i na našem katastru se zjistilo, že se vyskytuje podobná osoba. Došlo tedy k ná-

24. září

hradnímu řešení v podobě řešení odkoupení pozemků na druhé straně silnice. Bohužel, i zde nebylo dosaženo kladného stanoviska z důvodu požadované příliš vysoké ceny za tento zábor.

Musím říci, že termín vypracování projektové dokumentace a s tím spojených náležitostí neúprosně běžel a muselo se rozhodnout. Na druhou stranu vidina, že za pár let budeme koukat a hlavně slyšet, kdo to kdy takto vyprojektoval a zhotovil, mne nenechávala v klidu. Poslední možnou alternativou bylo oslovit hejtmana Libereckého kraje a lidí resortu dopravy tím pověřených, aby se na skutečnou podobu současné silnice přijeli podívat a pokusili se v tom udělat maximum. Toto místní šetření proběhlo, jelikož opravdu nebylo možné déle čekat, již v pondělí 30. 9. 2013 v podvečerních hodinách.

Následná jednání ohledně této stavby a dalších etap, které nás čekají v roce příštím, se nadále odehrávají v Hradci Králové. Snažíme se do projektu zahrnout vše podstatné, abychom mohli využít případných státních zdrojů a ty naše naopak investovat do jiných záležitostí.

Po uzávěrce tohoto čísla Zpravodaje k datu 4. 10. 2013 mám zprávy, že se to nakonec, především díky pomoci hejtmana Libereckého kraje Martina Půty, podařilo a silnice bude v původní vyprojektované variantě s předjížděcím pruhem až po vrchol stoupání.

Jiří Ulvr, starosta

Další informace

Převážná část finančních prostředků z rozpočtu obce se v letošním roce soustředí do Zálesní Lhoty. Po největší investici – mateřské škole se v těchto dnech dokončuje nová síť veřejného osvětlení nad postranní ulicí a dále čekáme na stavební povolení, abychom mohli dokončit rovněž novou síť veřejného osvětlení od autobusové zastávky „U Svatých“ směrem na Horní Kalnou.

Jiří Ulvr, starosta

Svatba

V minulém čísle našeho Zpravodaje jsem Vám psal o jedné svatbě, dnes uvádím s radostí i další.

Ve Studenci byl šťastným dnem pátek 30. srpna 2013 pro manžele Moniku a Jana Štormovy.

Vydařený svatební obřad umocňovalo krásné prostředí, zázemí a spokojenost všech svatebčanů. Přejeme hodně štěstí ve společném životě.

Jiří Ulvr, starosta

„Pohoštění obecní polévkou“

Na tomto místě oslovujeme místní, ale i vzdálenější, kdo by měl zájem předvést své umění, ukázky či prodej určitého zboží v sobotu 7. prosince 2013 na této akci. Zájemci ať se přihlásí na OÚ ve Studenci do pátku 29. listopadu 2013. Zajistíme bezplatný pronájem místa i zapůjčeného stánku.

Komunitní kompostování na Jilemnicku

Po celý rok Vám píšu ohledně tohoto projektu a uvádím vše potřebné tak, aby komplikací bylo co nejméně. Našemu společnému svazku se navíc podařilo uspět i v další dotaci na pořízení další svozové techniky, která by měla snížit vytiženost traktoru. Ten se tak bude moci více soustředit na další operace spojené v zakládání a budování kompostáren.

Zastupitelstvo na svém posledním zasedání schválilo příspěvek (jako každá další členská obec) na dofinancování této dotace. Pro Vás občany to prakticky neznamená nic podstatného. Nadále zůstává, že veškeré financování za spojené operace s tímto kompostováním a umožnění kontejnerů, kam můžete tento odpad zdarma odvést, hradí obec.

V Zálesní Lhotě se tento sběr rozjíždí o něco pomaleji než ve Studenci. **Studenécké občany chci tímto poprosit, aby nejdříve plnili jeden kontejner a teprve potom ten druhý.** Komplikuje nám to pravidelný svoz a všichni uznáme, že je lepší platit za svoz jednoho plného než dvou do polovic naplněných kontejnerů.

Závěrem chci poděkovat Vám všem za vstřícnost a dodržování daných pravidel. Nechci to zakřiknout, ale ještě se nestalo, aby v kontejnerech bylo něco, co tam být nemá. Poděkování také patří vedení firmy ZETKA Strážník a. s. za umožnění prostorů pro tento sběr v jejich střediscích jak ve Studenci, tak v Zálesní Lhotě. Děkuji.

Jiří Ulvr, starosta

KONTEJNERY BIOODPAD

Poslední letošní sběr do kontejnerů se uskuteční v sobotu 9. listopadu 2013.

O začátku nové sezóny (v jarních měsících roku 2014)
budete včas informováni. Děkuje.

Z jednání zastupitelstva obce

Třetí zasedání Zastupitelstva obce Studenec v roce 2013 se uskutečnilo v pondělí 16. září, zúčastnilo se ho 13 zastupitelů a 9 občanů.

V jednotlivých bodech programu zastupitelé odsouhlasili rozpočtové změny za rok 2013 č. 2, prodej pozemku ve Studenci a smlouvy a žádosti týkající se zřízení věcných břemen, mimo jiné v souvislosti s plánovanou stavbou chodníku od zdravotního střediska směrem na Martinice.

Zastupitelé také schválili bezúročnou půjčku pro Orel Studenec ve výši do 1 073 000 Kč určenou k financování stavebních úprav orlovny, než jim bude na tuto akci vyplacena dotace.

Dále zastupitelstvo vzalo na vědomí rozbor hospodaření za 1. pololetí roku 2013 a integrovanou strategii rozvoje regionu Krkonoše, kterou připravilo sdružení Krkonoše – svazek měst a obcí a která je k dispozici na jeho internetových stránkách.

V diskusi pan starosta informoval o následujících akcích:

- Dne 31. srpna byla otevřena zrekonstruovaná, přistavěná a zateplená budova Mateřské školy v Zálesní Lhotě a 2. září v ní byl zahájen provoz.
- Stavební práce na rekonstrukci silnice Studenec – Horka u Staré Paky začaly 2. září, každých 14 dní se koná na obecním úřadu kontrolní den. Příští rok se bude pokračovat směrem na Vrchlabí. Ve stoupání od Zálesní Lhoty na Studenec se počítá s předjížděcím pruhem, nelze ho ale zrealizovat podle původního plánu kvůli nesouhlasu majitele pozemků s prodejem. Aby předjížděcí pruh nekončil v polovině kopce, bylo navrženo vést ho po druhé straně silnice, za tím účelem proběhnou jednání s majitelem tamních pozemků.
- Byla vypracována studie cyklotrasy ze Studence na Horku u Staré Paky, následně budou osloveni majitelé dotčených pozemků.
- O víkendu 13.–15. září byla v Luhačovicích vyhlášena soutěž Vesnice roku 2013, celostátním vítězem se stala obec Jeseník nad Odrou z Moravskoslezského kraje.

Na dotaz paní Švecové pan starosta odpověděl, že se podmínkami nájmu nové společenské místnosti v Zálesní Lhotě včetně pořádání přednášek bude zabývat příští jednání rady obce. Dále v odpovědi na její návrh na uspořádání zasedání zastupitelstva v Zálesní Lhotě upozornil na to, že by mohly nastat problémy, pokud by bylo potřeba během zasedání nahlédnout do dokumentů uložených na obecním úřadu.

Paní Tůmová měla dotaz na termín připomínkování jízdních řádů, schůzka k němu proběhne příští týden. Dále se ptala na vyvážení kontejnerů a na možnost přidat další sběrné místo, protože místo u hasičárny bývá zavalené odpadem. Pan Boura vysvětlil, že plasty a papír se vyváží každých 14 dní, sklo na objednávku.

Další místo na kontejnery zatím není vytipováno. Paní Tůmová navrhla místo u bývalé prodejny, ale tento pozemek je soukromý.

Paní Mühlová navrhla natřít dřevěné části autobusových zastávek. Pan Boura odpověděl, že toto bude řešeno v rozpočtu na rok 2014.

Na závěr paní Švecová pozvala všechny přítomné na koncert sester Kosinových, který se bude konat v kostele v Zálesní Lhotě dne 21. září.

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Předpremiérou zahájení školního roku 2013/2014 bylo slavnostní otevření nově rekonstruované Mateřské školy v Zálesní Lhotě, která je odloučeným pracovištěm studenecké školy. I z tohoto důvodu byla ze strany studenecké školy této rekonstrukci věnována maximální pozornost v průběhu celé rekonstrukce a z rozpočtu školy byla postupně uhrazena částka přesahující 300 000 Kč na vybavení mateřské školy (nábytek, vybavení školní kuchyně, multimediální zařízení, přípojka internet, informační systém).

V průběhu prázdnin došlo k další modernizaci vybavení základní školy. Byly instalovány další dvě interaktivní tabule, nakoupen nový stavitelný nábytek do 4 tříd prvního stupně, dokončena výměna školních tabulí a modernizováno vybavení školní knihovny. V rámci oprav byl proveden nátěr střechy původní budovy, provedena řada terénních úprav včetně zatravnění, kompletně byla rekonstruována jídelna pro cizí strávníky a průběžně bylo udržováno celé okolí školy včetně stezek. Tyto náročné investice v letošním roce byly umožněny kladným hospodařením školy v minulých letech a využitím projektu EU peníze do škol.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Zprávičky z MŠ Zálesní Lhota

Prázdniny uběhly jako voda a my jsme opět na začátku nového školního roku. Během prázdnin jsme byli všichni plni očekávání, zda bude budova v září otevřena a zda se bude moci rozeběhnout plně provoz. Naštěstí vše proběhlo bez komplikací a do nové budovy jsme mohli na konci srpna vše potřebné přestěhovat.

Díky maminkám a tatínkům jsme převezli pomůcky a hračky z Višňovky, kde jsme strávili velice pěkné tři měsíce. Přenesly se ještě další pomůcky ze staré školy, nastěhoval se kompletně nový nábytek do všech prostor školky, včetně kuchyně.

Vše se mylo a uklízelo na svá místa, postupně mizely krabice, o kterých se nám zdálo i v noci.

31. srpna byla budova slavnostně otevřena, řada občanů ze Lhoty a Studence si nenechala ujít možnost nahlédnout do všech prostor budovy.

Chtěli bychom tímto poděkovat rodičům za jejich pomoc při stěhování a úklidu budovy, děkujeme Základní škole a Obecnímu úřadu ve Studenci za krásné vybavení do jednotlivých místností.

Přejeme školce, aby i v budoucnu měla dostatek dětí, stejně jako je tomu v letošním školním roce, kdy máme k 1. září zapsáno 28 malých človíčků.

Nezměnila se jen budova školky, také zahrádku čekala „omlázovací kúra“. Zvětšil se celý prostor, byl vybudován nový plot, zahradní domeček dostal nový kabát, altánek se přesunul na jiné místo.

Při obnově nátěrů klouzačky, laviček, stolečků, houpadla, prolézačky i pískoviště nám pomohli „brigádníci“ z Útvaru nákladové efektivity a provozní korespondence České pojišťovny v Praze.

Namalovali také na altánek pěkné obrázky, které využijeme s dětmi ke grafomotorickému cvičení.

Postavili také z pískovcových kvádrů, které nám připravil pan Josef Junek, krásnou „bylinkovou spirálu“. Bylinky bude zpracovávat paní kuchařka v kuchyni a děti budou mlsat jahůdky, které nám tam jistě porostou, když se o „spirálu“ budeme starat.

Chceme poděkovat panu Paed. Dr. Petru Junkovi, řediteli školy, který zajistil pro členy tohoto týmu ubytování v sokolovně ve Studenci.

Konečné úpravy zahrádky proběhnou na jaře.

učitelky MŠ Zálesní Lhota – K. Jandurová, M. Felcmanová

Zahájení školního roku 2013/2014

V pondělí 2. 9. 2013 byl zahájen nový školní rok na naší škole. Všechny třídy se shromáždily před novým amfiteátre. Začátek školního roku zahájil pan ředitel Petr Junek a představil nové posily pedagogického sboru (Z. Líkařová, A. Hůlková, M. Kuříková Chrtková, A. Brožová ml.). Poté žákům popřál úspěchy v novém školním roce starosta obce Jiří Ulvr. Následující program byl už plně v režii letošních deváťáků. Společným motivem celého programu byla voda a moře. Po úvodním projevu k prvňáčkům se začalo s představováním všech 37 nových žáků prvních tříd. Děti musely překonat strach a jít s deváťáky na pódium. Všechny to zvládly a amfiteátr se rychle zaplnil. Po závěrečné písni došlo na velké fotografování a pak už huráááá do tříd.

Poseidon a mořská víla:

„Ahoj, prvňáčci, naši noví kamarádi, vítáme vás na vaší devítileté plavbě školou.“

„Na naší škole je zvykem, že my, kteří máme před sebou už jen jediný rok, vítáme vás, kteří se můžete těšit na celých 9 let školní docházky.“

„Protože všichni ještě vzpomínáme na prázdniny a láká nás to, co Studenec ani celá Česká republika nemá, budeme si trochu povídat o moři.“

„O moři možnostech a znalostech, které ve škole můžeme získat?“

„To také a najdeme těch podobností daleko víc.“

„Třeba v jedné písničce se zpívá, že v moři je místa dost, to u nás ve škole také. Každý ročník má svoji třídu, šatnu a pro všechny je tu velké hřiště, stezka, trampolína, houpačky...“

„A v moři je spousta roztodivných živočichů, někteří jsou nebezpeční...“

„To tady ve škole je taky spousta dětí a nebezpečné jsou občas samy sobě, třeba když letí na oběd. Nebo se z legrace strkají.“

„V moři je spousta zajímavých jevů, třeba jak vznikají korálové útesy nebo vlny.“

„To na škole je zajímavé úplně všechno – třeba psaní, čtení počítání, malování. Ale musí vás to hlavně zaujmout – o to se starají velryby a delfini- ti jsou přece zábavní.“

„No jasně – ve škole to jsou učitelky a učitelé, taky kolem dětí skáčou. Hlavně když děti v učení trochu plavou, to potom vydávají učitelé signály rodičům prostřednictvím notýsku nebo žákajdy a tím signálem je známka.“

„Při své plavbě školou máte za úkol ulovit co nejvíc jedniček. Dejte si však pozor, aby vás učitelé svými známkami nepotopili.“

„No a jako v moři z malých rybiček a živočichů vyrostou velcí a samostatní jedinci, tak i tady se snažíme o totéž.“

„Na začátku vaší cesty tu bude spousta neznámých a nepoznaných vod, ale časem pochopíte, že moře vědomostí se vám bude v budoucnu hodit.“

„Každým rokem se vám zvedne hladina vašich znalostí.“

„Dnes jste se stali malými rybičkami, jejichž úkolem je dospět ve velké žraloky.“

„Kdo tomu moři vládne?“

„Přece bůh moře – Poseidon, tady u nás je to pan ředitel, který ovšem nevládne trojzubcem a nepouští hrůzu v podobě bouří. Sem tam mohou být trochu vlny, ale když je ve třídě dobrá parta,

kamarádi si pomůžou a hladina se zase uklidní.“

„A jak vysvětlíš, že moře je slané – to je jasné.“

„Lidské slzy jsou taky slané a víš, kolik dětí každý rok brečí štěstím, že můžou jít do školy?“

„A ty slzy odtékají do potůčků, do řek a z řek do moří.“

„Tak když to jsou slzy radosti, to už se nedivím, že pobyt u moře je léčivý.“

„Pobyt ve škole přeci taky a navíc – ticho prý léčí. A to ticho, když učitel položí otázku, to je přímo oáza.“

„Hlavně, aby se tu naši prvňáčci cítili jako ryby ve vodě.“

„To se dá zařídit, podívej, vždyť už jsou celí zvědaví a to netuší, že od nás dostanou rybičku vlastní výroby a taky jim zazpíváme – snad neuplavou – teda neutečou.“

Píseň pro prvňáčky 2013 (nápěv Jede, jede mašinka)

1. Prvňáček jde do školy,
těší se na úkoly,
ještě chce si trochu hrát,
z kostek postavit si hrad,
ještě neví co a jak,
poradí mu deváták.

2. Školu máme překrásnou,
křičíme troubou hlásnou,
naše učí jako květ,
všichni musí závidět.
Naše učí hodné jsou,
také vás rádi mít budou.

3. S kamarády budeš psát,
učit se a počítat.
Po škole jdeš do družiny,
zažiješ tam spoustu psiny.
Na výlety vyrazíte,
spoustu věcí uvidíte.

4. Vaše milé maminky,
namažou vám svačinky.

Autobusem, na kole,
přijedete ke škole.

Koupíte si cukroví
Od naší Věrky Bekrový.

*5. Devátáci chytráci
zatím kašlou na práci.
Ještě chtějí studovat,
úspěchy oslavovat.
Ještě aby dopadlo
jejich slavné divadlo.*

*6. Tak vás tady vítáme
a velkou radost máme,
že jste zdraví, veselí,
že je školní pondělí,
že nám zase začalo,
co nám dlouho chybělo.
A to je*

...přece škola!!!

Do 1. tříd nastoupili žáci:

1. A

Budárek Šimon	Studenec
Bulušková Barbora	Studenec
Červinka Marek	Studenec
Fajmonová Hana	Studenec
Háková Natálie	Studenec
Hamáčková Táňa	Studenec
Hochel Robert	Horka u St. Paky
Horáček Dominik	Studenec
Horáková Markéta	Nová Paka
Huřák Jakub	Studenec
Kolářová Jolana	Studenec
Krebová Nela	Studenec
Krejčí Petr	Studenec
Meduna Ondřej	Stará Paka
Munzar Matyáš	Horka u St. Paky
Němečková Julie	Horka u St. Paky
Planík Martin	Horka u St. Paky
Rolf Tomáš	Borovnice

1. B

Bartoň Antonín	Studenec
Dyntarová Natálie	Čistá u Horek
Hamplová Lucie	Čistá u Horek
Hubálovská Gabriela	Čistá u Horek
Kuřík Jakub	Studenec
Kuříková Monika	Studenec
Lukeš Daniel	Zálesní Lhota
Macháčková Marie Anna	Bukovina
Mečíř Samuel	Studenec
Mečířová Nela	Zálesní Lhota
Němec Jan	Studenec
Pacholík Patrik	Zálesní Lhota
Podzimek Lukáš	Studenec
Procházka Jan	Bukovina
Štefan Jiří	Studenec
Tomášová Magdaléna Marie	Studenec
Tomášová Zuzana	Studenec
Vavreková Tereza	Zálesní Lhota
Zbranková Aneta	Zálesní Lhota

Prvňáčci jako žlutásci na Policii ČR

Po měsíci ve škole jsme dostali pozvání na již 7. ročník akce **Děti, pozor, silnice!** Přijel pro nás autobus, který nás odvezl do Semil. Před budovou Policie ČR nás čekal usměvavý „pan policajt“ poručík Petr Kmínek, který nás odvedl do učebny. Tam už děti měly na svých místech připravený pracovní sešit, který je provázal dvěma vyučovacími hodinami o dopravní výchově. Děti dostaly zářivě žlutá trička s logem akce na zádech, ve kterých byly nepřehlédnutelné.

Po teoretickém úvodu nás autobus převezl na dopravní hřiště do Košťálova, kde si mohly děti vše vyzkoušet v praxi. Správně vybavené – na hlavách cyklistické přilby, na rukou cyklistické rukavice – si mohly vybrat k zapůjčení kolo-

běžku a v ten okamžik se staly účastníky dopravního provozu a začaly jezdit po vyznačených komunikacích, podle dopravních značek a předpisů. Řídil je sám osobně poručík Petr Kmínek s píšťalkou. Při porušení dopravních předpisů děti „vyfasovaly“ černý puntík. Pirátem silnic, za tři černé body, se našťestí nikdo nestal.

Děti byly velmi spokojené. V netradičním prostředí měly stále na co koukat, co dělat. Přitom ještě sportovaly a měly legraci.

Moc děkujeme za efektivní dopravní výchovu.

Mgr. Iva Exnerová a Mgr. Zdeňka Erbenová, tř. učitelky 1. tříd

Výlet do Peřimova

Na slibovaný výlet jsme se s paní učitelkou a všemi dětmi z obou druhých tříd velmi těšili.

Čekali jsme na pěkné počasí, abychom bez obav vyrazili v sedm hodin ráno vlakem z Martinic v Krkonoších do Víchové nad Jizerou. Dočkali jsme se už 6. září, kdy nás po celý den provázela jasná obloha bez mráčku a příjemné teplo. Pěší túra vedla mezi poli a loukami z víchovského vlakového nádraží až do Peřimova, kde byl hlavní cíl našeho výletu. V krásné přírodě pod Strážníkem jsme měli možnost si prohlédnout oboru s daňky a divokými prasaty, krmili jsme divokou zvěř z domova

← Bára Horáková 2. A

↓ Tereza Lejdarová 2. A

Adélka Prošvicová 2. A ↑

Mariánka Tauchmanová 2. A →

přineseným suchým pečivem a největším zážitkem pro nás byla projížďka na voze po oboře, která pokračovala loukami až do Mříčné, kde jsme majiteli obory za vše poděkovali hromadným zatleskáním a zamávali mu na jeho cestu zpět.

Času zbývalo ještě dostatek, takže jsme se uvelebili do trávy, najedli jsme se a stihli jsme si prohlédnout i Ranč Kocanda ve Mříčné, hezky zblízka byli k vidění koně, lamy a velbloud.

V pohodě a dobré náladě jsme dorazili na autobusové nádraží v Jilemnici, odkud nás čekal návrat do školy. Z výletu si odnášíme plno pěkných zážitků a radostný pocit z krásně prožitého dne.

Adaptační pobyt 6. ročníku

Horní Mísečky 5. 9. – 6. 9. 2013

Projekt „Bud’me TÝM“ byl vytvořen pro žáky 6. ročníku, neboť se každý rok ke školákům ze Studence připojují děti z Čisté a Kalné. V letošním roce přišli mezi nás pouze dva noví žáci, ale vzhledem k tomu, že třída je to početná (27 žáků), adaptační pobyt byl pro žáky i pí uč. třídní velkým přínosem.

Do programu našeho pobytu jsme zařadili nejen krásný výlet, především vzhledem k počasí, ale i spoustu seznamovacích i poznávacích her a soutěží. Se „slepou“ mapou děti vyšly z Míseček na Vrbatovu boudu a odtud přes Šmídovu vyhlídku na Medvědin, sjezdovkou dolů a po svážnici na stadion na Mísečkách. Co se týče seznamovacích her, prozradili jsme na sebe všichni některé slabší stránky povahy, přemýšleli jsme o tom, jak se vyvarovat vulgárního mluvení na veřejnosti, a ty pěkné věci na sebe děti prozrazovaly ve dvojici s tím, že potom vzájemně o druhém promluvily. Stanovily si také pravidla chování ve svém kolektivu. Na louce si každý vyplnil list s otázkami „co bude v deváté třídě“, takovou sondu do budoucnosti. Vše se uschovalo do obálek, nikdo to číst nebude, v deváté třídě si potom mohou prohlédnout, jak se jim vyhlídky vyplnily. Filosofické debaty musely nutně vystřídat sportovní soutěže, protože třída je to velmi aktivní. Štafeta v běhu z kopce a do kopce terénem měla nepředpokládaný výsledek. Dívčí družstvo zvítězilo. Kluci ale byli lepší v podlézání nikoliv učitelce, ale pod nohama ostatních. Po večeri, kterou všichni snědli přímo ukázkově (řízek a kaše) si třída složila svojí desetislokovou

hymnu, což by nikdo nečekal, navíc okamžitě s hudbou – za doprovodu kytar. Teď už se jen doladřovalo a čekalo se na setmění, protože v plánu byla „noční bojovka“. Na nebi zářily hvězdy, všude bylo ticho, ale jen do té doby, než ve smíšených dvojicích, tedy dívka-chlapec, vyrazili na trať. Rozhodoval čas a sesbírané otisky razítek. Všichni opravdu soutěžili naplno, někteří i přiznali, že se trochu báli, ale to k bojovkám jistě patří. Po vyhlášení a odměnění úspěšných se za pomoci technicky vyspělých baterek konal v jednom pokoji „večírek“. Spát se nešlo zrovna se slepicemi, ale vyhlášenou večerku respektovali všichni.

Ráno nás čekal sestup s batohy do údolí... do Špindlu, kde jsme obsadili bazén ve vojenské zotavovně Bedřichov. Opět si děti zasoutěžily. Překvapivě znovu vyhrálo družstvo dívek ve štafetě na 25 m prsa. Někteří hoši se vesele „topili“, takže DÚ je jasný... a to sice zlepšit se! Na tobogánu se jezdilo hromadně a kupodivu jedinou modřinu si odvezla paní učitelka. Ztráta čipu od skříňky je nepříjemná věc, ale obětavost kamarádky, která se vrhla na dno bazénu nás všechny zachránila. Zmrzlina ve VIP zimním středisku Špindlerův Mlýn sice není z nejlevnějších, ale chutná výborně, takže jsme neodolali. Do autobusu jsme se vešli, přestup ve Vrchlabí byl sice na vteřinky, ale vše klaplo také díky ukázněnosti všech žáků.

Celkově lze tento pobyt hodnotit jako velice přínosný jak pro kolektiv, tak pro vyučujícího. V terénu se kolektiv mapuje lépe a rychleji než ve škole a ze vzniklých situací lze vyčíst kladné i záporné stránky nejen jednotlivců, ale i celého týmu. Konkrétně v této třídě se děti teprve musí naučit komunikaci mezi skupinou chlapců a dívek, některé silné individuality bude potřeba umírnit a jiným zase dát možnost najít trochu zdravého sebevědomí. Třída je to šikovná, ale potřebuje pevné mantinely, jasné úkoly a neustálé vytížení, což všechny vyučující sice značně vyčerpá, ale výsledek bude uspokojivý. Mnoho akcí nás ještě čeká a já pevně věřím, že si vše užijeme a společně se ve všem zdokonalíme.

Mgr. Romana Macháčová, třídní učitelka 6. tř.

Výlet na Sněžku

V úterý 1. října jsme se vydali na nejvyšší horu České republiky – Sněžku. Doprovázely nás paní učitelky Chrástová a Šedivá. Ráno jsme vyrazili autobusem do Špindlerova Mlýna, kde jsme asi po půl hodině čekání nastoupili do autobusu – směr Špindlerova bouda. Zde jsme vystoupili a celí nažhavení vykročili na 9,5 km dlouhou túru – až na vrchol Sněžky. Počasí nám přálo, svítilo sluníčko, byla sice trochu zima a foukal vítr, ale my jsme na to dle pokynů paní učitelky byli připravení. Cestou jsme si dávali malé přestávky na teplý čaj, který měl s sebou asi každý. Když jsme se „vyškrábali“ až nahoru, celá třída se dohromady vyfotila. Někteří z nás se

pokusili najít kešku, avšak marně. Když jsme se pokochali krásami okolí, sešli jsme dolů a nasměrovali si to k Luční boudě. Tam jsme si na chvíli sedli dovnitř, abychom se trochu ohřáli, paní učitelky si daly kapučíno a poté jsme zase vyrazili. Cesta dolů byla asi o 2 km delší, ale bylo to celou dobu z kopce a všichni už se těšili domů. Došli jsme zpět do Špindlerova Mlýna, nasedli do autobusu a HURÁ domů. Mně se tento výlet moc líbil a ráda bych ho někdy zapakovala.

Olympiáda v českém jazyce – ústřední kolo

Přes okresní a krajské kolo jsem se dostala až do ústředního. Konalo se 21.–27. 6. 2013 v Lažánkách v Jihočeském kraji. Jeli jsme společným autobusem z Hlavního nádraží v Praze. Byli jsme ubytováni ve čtyřlůžkových chatkách v kempu a stravovali jsme se v místní jídelně. Hned po příjezdu si nás rozdělili do pracovních skupin – tzv. PRSKŮ (PRacovní SKupina). Celkem jsme měli zadaných 5 úloh – 2 mluvnické, 2 slohové a 1 mluvený projev. Byly nám zadávány v průběhu celého pobytu a většinou jsme na jejich vyřešení měli asi jeden den času. Všechny tyto práce hodnotila 5členná porota. V neděli jsme byli na celodenním výletě na Šumavě – prošli jsme se v Povydrí, v Kašperských Horách jsme navštívili muzeum hraček a nakonec jsme si prohlédli Stachy. Na téma tohoto výletu byla později zadána slohová práce a téma mluveného projevu bylo: „Šumava včera a dnes“. Po opravení úkolu vždy následovalo tzv. vlídné slovo, při němž nám porota řekla, jak si vypracování úkolu představovala a jaké byly naše nejčastější chyby. Volný čas využíval každý po svém. Někteří hráli volejbal a fotbal, jiní deskové hry a spousta lidí si četla. Když porota opravila všechny práce, nastalo vyhlášení výsledků. Vyhlásili prvních deset a ostatní byli automaticky jedenáctí. I já jsem patřila mezi ty jedenácté. Po vyhlášení byl pro nás připraven švédský stůl. Večer jsme chtěli být venku u ohně, ale protože nám nepřálo počasí, seděli jsme v jídelně a zpívali písničky. Ráno nás autobus odvezl zpět do Prahy, kde se všichni rozjeli do svých domovů.

Markéta Urbanová, žákyně 9. třídy

Mistrovství světa juniorů v motokrosu

Žák 8. třídy Petr Grof, který se intenzivně věnuje motokrosu od sedmi let, byl v letošní sezoně díky výsledkům v Mezinárodním mistrovství České republiky (průběžně 4. Čech), nominován do reprezentace na Mistrovství světa juniorů. Na tento velkolepý závod se soustavně připravoval několik týdnů, zúčastnil se několika

soustředění s nejlepšími jezdci republiky, pod vedením zkušených trenérů. Závod se konal 10.–11. srpna v Jiníně u Strakonice. V Petrově kategorii – 85 ccm – nastoupilo

85 jezdců z celého světa, takže konkurence byla opravdu veliká. V sobotu proběhly kvalifikační tréninky a celkem se nominovalo 40 jezdců do hlavního závodu. Na postupové místo Petrovi chyběly

3 vteřiny. I když se do nedělního závodu nekvalifikoval, tak to pro něj byl skvělý zážitek a veliká zkušenost do jeho další jezdecké kariéry. Jinínská trať byla výborně připravená a atmosféra závodu byla perfektní.

Aneta Grofová

Po ovoci poznáme... (aneb vítej podzime)

Kéž by šlo otrhat myšlenku
jak ovoce do košíků
uložit barvu a vytáhnout
na světlo
až bude nejvíc zapotřebí

Kéž by šlo položit chvilinku
doprostřed stolu
a dobře utáhnout
stavidlo
zbytečných slov a řečí

Kéž by šlo uchovat vzpomínku
bolavých okamžiků
kdy srdce zasáhnout
přimělo
proměnit chválou každodenní

Kéž by šlo zachytit vteřinku
mozaiku barevných kamínků
právě když podzim můj křičí
už jsem tu

Ludmila Tauchmanová

Vzpomínka na dětství II

Nastala doba, kdy se v tom dětském věku všechno najednou změní. Jednoho dne nás rodiče ustrojili do svátečního a vyšli jsme s tatínky směrem do školy, do první třídy. Bylo tady mnoho dětí s rodiči, řady lavic, před nimi stupínek, na stěně velká černá tabule i obraz prezidenta T. G. Masaryka. Za stolem seděl starší pán, pan řídící učitel Jan Hák. Vyvolával si chlapce a děvčata před katedru podle abecedy. Vzpomínám na jednoho spolužáka, který nesměle přistoupil na stupínek a pan řídící učitel řekl: „Jen pojď blíž a neostýchej se, Miloslave.“ Miloslav se zamračil a pravil téměř zlostně: „Já jsem Sláveček.“ Pan řídící na to zareagoval: „Mezi dětmi budeš Sláveček, ale tady ve škole budeš úředně Miloslav.“ Slávečkovi se to nelíbilo, ještě tak Miloušek, na to by přistoupil, ale Miloslav, to snad ten pán nemyslí vážně. Když se mu všichni přítomní začali smát, teprve ustoupil. My ostatní jsme neprotestovali, přece se s panem řídícím nebudeme hádat. Ostatně je to starý pán, tak zřejmě má pravdu. Bylo nás tam Slávečků a Slávinek většina, výjimkou byla děvčata jménem Marie, česky lidově Mařenky. Byla to poválečná doba, vlastenecká, kdy jména dětí byla převážně česká.

Na zpáteční cestě jsme navštívili babičku a dědečka na Kubikovsku. Později, když jsem šel ze školy, jsem se tam pokaždé zastavil. Někdy to zastavení trvalo i dvě

hodiny, pak i do samého večera. Také jsem tam i přespál a nastala doba, kdy jsem se tam vlastně téměř nastalo přemístil. Měl jsem tady blíž do školy, děda mě učil číst i psát písmenka. Psal jsem krátké dopisy babičce i tetám, ale přečíst jsem to ještě neuměl, neuměl jsem ty písmenka spojit dohromady. Počty, ty jsem neměl rád. S počítáním jsem měl potíže, nebyl jsem nikdy vypočítavý. S tátou jsem se učil velmi nerad, vždycky u toho nadával a častoval mě pohlavky, neměl trpělivost a učit neuměl. S babičkou jsem se motal při práci na zahrádce, s dědou na poli, na louce i v chlévě, práce bylo všude dost. K večeru mě děda často posílal do hospody pro žitnou kořalku. To jsem již věděl, že strejci přijdou hrát mariáš a bez kořalky to hrát nešlo. Paní hostinská mě sledovala, jestli to po cestě neochutnávám. Ona mě totiž jedenkrát při činu přistihla. Když strejce hra omrzela, odložili karty a debatovali. Vzpomínali na staré časy, na příhody z první světové války a také o jakési krizi u nás a hlavně v Německu. Němci zase prý chtějí válčit, protože tam je ta krize prý nejhorší. I když jsem těm řečem moc málo rozuměl, přece jsem to pozorně poslouchal. Bylo mně z toho vyprávění úzko, poznával jsem, že to v tom životě lidském není vůbec lehké. Prý v tom Německu prodávají dva druhy ryb, ty tlusté, to jsou ryby Göringovy a ryby Hitlerovy mají velkou hubu. Vzpomínám na jeden večer, když ti staří pánové odešli a mně vrtaly ty jejich řeči hlavou. Optal jsem se: „Dědo, ti Němci, o kterých jste tady mluvili, to jsou čerti?“ Babička, která nás poslouchala, se tomu smála, děda se smál a pak řekl: „Jo, máš pravdu.“ A zase se smál. Já jsem si to jinak představit nedovedl, nikdy jsem žádného Němce neviděl, lidé měli z Němců strach. Představoval jsem si je pohádkově – že mají rohy a na zadku kravský ocas, nejsou hodní, dělají války. Měl jsem z toho v hlavě zmatek, protože těch, co jsem považoval za čerty, bylo najednou nějak mnoho.

Ve druhé a třetí třídě nás učil pan učitel Frýba. Byl přísný a často používal ve své pedagogické praxi rákosku, především na nás zlobivé kluky. Také jsem od něho dostal na zadek, musel jsem se ohnout přes školní lavici, dvakrát mě švihnul rákoskou tak, až mi vytryskly slzy z očí. Nebyl jsem vzorný žák, především jsem nevynikal v hlavních předmětech. Chtěl jsem to napravit v přírodních vědách. Zjistilo se, že mám občas pod lavicí motýlí křídla, pak učitel mi učinil prohlídku a objevil moji motýlí sbírku, všude v tašce, mezi učením i v pérečnicku. Takových výtečníků nás bylo víc a další taková sbírka se našla u mého nejlepšího kamaráda Vény Malicha. Olda Mečír si přinesl do školy dokonce v kapse živou ještěrku. Když mě pan učitel z této mé vášně vyléčil, chytil jsem se houslí. Hrál jsem pilně etudy a se Zdeňkem Lánským, později s Pepíkem Martínkem houslová dueta. Věnovali jsme se ušlechtilějším zájmům.

V další třídě nás paní učitelka Votočková vedla především k vlastenectví, hlavně k české literatuře. Četli jsme spisy B. Němcové a A. Jiráska, především Staré pověsti české. Vyprávěla nám také své kulturní zážitky z představení Prodané nevěsty v Národním divadle.

V této době přijela také z Ameriky naše tetička. Nejdřív se zastavila v Německu, tam měla dvě dcery, byly to mamčininy sestřenice. Tehdy začátkem třicátých let, v době velké světové krize, odjelo mnoho Čechů i Slováků z vlasti do ciziny i za moře, také proto, že se v Itálii a Německu šířil fašismus. Když maminka rozbila deset vajíček na oběd, tetička se divila a říkala: „To Adélka má v Německu jen jedno vajíčko na oběd pro tři osoby.“ Taková tam byla bída. Ale tetička byla bohatá, měla mnoho peněz, miliony. Moc jsem se divil, když mi dala čokoládu, která stála čtyři miliony marek. Říkala: „Moc se nediv, v Německu je velká inflace.“ Já jsem z toho moudrý nebyl, žádnou inflaci jsem neznal, ani jsem nevěděl, co to je nebo kdo to je. Domníval jsem se, že je to zajisté nějaká bohatá paní v cizině. S tetičkou jsme byli velcí přátelé, chodili jsme spolu na houby a vodil jsem ji na svoje tajná místa, kde jsem je vždycky našel. Ji to velmi těšilo a říkala, že v Americe takové krásné houby nerostou. Potom je nakrájela na plátky, společně jsme je poskládali na prkno a sušili. Dělala to velmi ráda, připomínalo jí to mládí, kdy toto všechno dělaly se svojí maminkou. Ukrojila si chleba a pomalu ukusovala a babička jí říkala: „Proč si chleba nenamažeš máslem?“ A ona jí odpověděla, že tak dobrý chleba si máslem kazit nebude. „Víš ty, jaký chleba v Americe jíme? To by ti zajisté nechutnalo. Je to bez kůrky, nakrájené na kostky, zabalené ve staniolu a je to bez chuti. Kdyby to tak bylo možné, již kvůli chlebu bych tady zůstala.“ Ale možné to nebylo, zvykla si již na docela jiný způsob života, což bylo zřejmé již na fotografiích, které s sebou přivezla. Měla tam také svoji rodinu, kterou opustit nemohla, tady se již na stará kolena vracet nejde. Potom jsem poprosil tetičku, zdali by mi jeden milion marek nepůjčila, že jí to navečer určitě vrátím. Ona otevřela kabelku a milion marek mi dávala a optala se, zdali mi to stačí, nebo snad chci víc? Okamžitě jsem šel mezi kluky, abych se pochlubil, a řekl jsem jim: „Abyste věděli, takových milionů má moje tetička plnou tašku!“ A kluci se divili. Všechno jednou končí, také tetičce končila její dovolená. Sbalila si kufry, doprovodili jsme ji na nádraží, všichni jsme plakali a loučili se. Tetička slíbila, že ještě jedenkrát přijede, a to již bude opravdu naposled. Ale nepřijela. Za několik málo let nás Hitler vzal pod svoji „ochranu“ a tím to všechno skončilo.

Ladislav Tauchman

Vzpomínka na události před 75 lety

V těchto podzimních týdnech si připomínáme 75. výročí mnichovského diktátu, který podpisem Mnichovské dohody 30. září 1938 znamenal ztrátu Sudet a následně konec Československé republiky. Při čtení článku ve Studeneckém zpravodaji číslo 4/2013 „Češi v Zálesní Lhotě v prvorepublikovém období (3. část)“ od Mgr. Ondřeje Vašaty se mi vybavilo vyprávění mého otce na tyto historicky zlomové události.

Vzpomínky mého otce na události roku 1938 byly již publikovány v knize Povídání o Studenci a Zálesní Lhotě a lehce zmíněny ve Zpravodaji č. 4/2012. Přesto si myslím, že nová připomínka událostí nemůže být na škodu. Historické události je potřeba stále připomínat, aby nevymizely a uchovaly se. Jen ten člověk, který zná historii a osudy svého národa, může lépe porozumět přítomnosti a zároveň si vytváří předpoklad pro vědomé ovlivňování budoucnosti

V článku Ondřeje Vašaty je několikrát citováno jméno mého dědy Jana Kuřika jako jednoho ze zakládajících členů Národní jednoty severočeské. Děda, jako aktivní činovník tohoto spolku, nekompromisně prosazoval zájmy české menšiny v Zálesní Lhotě a výrazně se vymezoval proti německé většině. Článek končí poslední větou: „Dne 20. května 1934 byly namalovány velké hákové kříže na skalní stěně u Zálesní Lhoty, zatímco 1. května 1938 byl prapor se svastikou vyvěšen na trigonometrické věži nad Zálesní Lhotou.“

O tomto praporu je pojednáno i ve vzpomínkách mého otce:

V roce 1938 se celý národ připravoval na válku s Německem. Měli jsme moderně vyzbrojenou armádu a na hranicích se budovala betonová opevnění. Pro bezpečnost našeho státu byly uzavřeny mezinárodní dohody o vojenské pomoci mezi námi, Francií a Anglií. Ještě byla uzavřena tzv. „Malá dohoda“ mezi Rumunskem a Jugoslávií. Ta však byla vázána v případě pomoci Francie a Anglie. Situace se vyhroutil tak, že ve dnech 24.–26. září byla vyhlášena všeobecná mobilizace. Naši vojáci okamžitě zaujímali pozice v pohraničním opevnění. I u nás nad naší chalupou „Na pískovně“ ve hromadě kamení obrostlé křovinami měli vojáci stan s polním telefonem připojeným na poštu. Jejich úkolem bylo pozorovat případné přelety německých letadel. Po večerech jsme s otcem a strýcem Plecháčem u nich sedávali a besedovali o současných událostech. Bylo to asi 2. října, kdy naši besedu přerušil polní telefon, který oznamoval tu hroznou zprávu. Byla uzavřena Mnichovská dohoda, na které jednali zástupci států Německa, Itálie, Anglie a Francie o nás, ale bez nás. Mezi signatáři jmenovaných států došlo k dohodě, že postoupíme pohraniční území obývané německým národem (Sudety) německé říši a tím budou němečtí obyvatelé osvobozeni od útlaču, který prý naše republika na nich provádí.

Potom bylo z německé strany slíbeno, že už jiné požadavky mít nebudou a že tak bude zachován trvalý mír v Evropě. Po vyslechnutí této telefonické zprávy jsme všichni doslova zkameněli a otec, který měl nemocné srdce, se rozklepal a zhroutil se. Mluvil pak několik dní pomateně a my jsme se ho báli. Nebyl schopen nějaké činnosti, než se jeho stav zlepšil. Vojáci tímto dostali rozkaz svoje postavení na hranicích okamžitě opustit.

Na Horce stojí tři chalupy. Junkova a Plecháčova patřily do Bukoviny, ale Plecháčova stodola je už na katastru studeneckém. Naše chalupa bohužel stojí na katastru Zálesní Lhoty a ta jako německá obec připadla k německé říši. Tímto i my jsme se stali občany Německa. Němci byly tehdy neomezenými pány a hranice mezi Německem a naší republikou stanovili tak, jak jim to vyhovovalo. Protože v obcích Vidochov, Nedaříž a Borovnice žili převážně Němci, tyto obce zabrali a tím i nádraží na Horkách a silnici z Horek do Nové Paky. Tento zábor činil českým obyvatelům v tomto regionu velké potíže. Musela být proto zřízena vlaková zastávka v Levínské Olešnici. Na Jilemnicku bylo zabráno asi 21 českých obcí, aby mohli připojit do Sudet hlavní silnici vedoucí z Vrchlabí do Harrachova. 10. října 1938 došlo k oficiálnímu obsazení pohraničních území německou armádou. V tento den menší jednotka přijela i do Lhoty. My jsme stáli v lese nad Lhotou a pozorovali, co se tam bude dít. Jaké tam byly přípravy na tento jejich slavný den a co se pak odbyvalo dál, dá se jen těžko popsat. Všechny domy byly vyzdobeny a ti největší fanatici měli velké portréty Hitlera a Henleina připevněny ze čtyř stran ke komínu. K tomu pak záplava vlajek s hákovým křížem. Na louce mezi kostelem a školou se shromáždili obyvatelé celé obce. Kdo byl nemocen, že nemohl chodit, byl tam dovezen na trakaři. Všichni řvali nacistická hesla tak silně, že se kopec otrásal jako při zemětřesení. Bylo hrozné vidět tak rozvášněný dav. Dostat se mezi ně jako nepřátelský Čech, byli by snad schopni člověka roztrhat. Mně bylo právě ten den 11 roků. Takovouto hrůzostrašnou oslavu svých narozenin jsem už bohudíky nikdy nezažil. Toto hrozné divadlo se mi však vrylo hluboko do paměti na celý život. Kdykoliv jsem chtěl o zážitcích z této doby později mluvit, vždy se mi rozklepal hlas a měl jsem slzy v očích.

Tatínek s námi na této hrozné podívané nebyl, protože se ještě úplně nevzpamatoval z toho prvního šoku. Ani jsme vše, co jsme viděli a slyšeli, doma nevyprávěli. Už v tomto roce na oslavách 1. máje vyvěsili henleinovci na triangulační věž na Strážníku prapor s hákovým křížem. Otec, když šel ráno na Špici do průvodu hrát, prapor uviděl, vylezl na věž a prapor strhnul. Byla to od něho veliká odvaha, neb mohli v lese hlídat a napadnout ho. O této věci se mluvilo a Němci mu slibovali pomstu a nejen za to. A teď, když jsme na vlastní oči viděli ve Lhotě to divadlo, byly obavy ještě větší. Otec jako zakládající člen Národní jednoty

severočeské tuto českou menšinu ve Lhotě vedl, a proto s Němci neustále bojoval za práva českých občanů.

Nová, Němci vytyčená hranice, vedla pod Junkovou chalupou na „Mlejn“ přes „Pískovnu“ a dále cestou na Strážník. Ze začátku několik dní večer na této hranici hlídkovali s puškami v ruce myslivci z Bukoviny, aby nás ochránili před případným útokem. Tehdy přijela sestra Anežka z Mladé Boleslavi, která se dozvěděla, co se v pohraničí s Čechy děje, a chtěla nás odvést k nim do Boleslavi. Otec však prohlásil: „Já jsem vlastenec, hraničář, a proto budu tuto hranici hájit a nikam se nehnu, abych zbaběle před Němci utíkal.“ Maminka ho nechtěla samotného nechat, zvláště když nebyl ještě úplně zdrav. Zůstali jsme proto všichni, i když se žilo ve velikém strachu, zda se ve zdraví dočkáme rána. Ani s návštěvou školy to nebylo jednoduché. Ze začátku záboru hlídali velmi pečlivě na hranicích sudetští mladíci „ordneři“, kteří byli nejvíce zfanatizovaní a byli schopni všeho. Nastaly podzimní mlhy a tím se snížila viditelnost. Já vždy ráno čekal, až se pes uklidní, neb on velmi dobře slyšel, zda je někdo nablízku, a pak rychle utíkal přes pole k Junkovu stohu slámy, který stál na hranicích. Za ním už jsem byl v bezpečí v Čechách a stoh by neprostřelili. Když jsem se odpoledne vracel ze školy, ptal jsem se lidí pracujících na poli v blízkosti našeho baráku, zda se s rodiči zatím něco nestalo, jestli mohou jít bezpečně domů. Tyto moje útky však dlouho netrvaly, asi dva týdny. Jednou odpoledne přišel tatínek do školy s tou hroznou zprávou, že z nařízení lhoteckého obecního úřadu musím, jako jejich občan, navštěvovat německou školu. Třídní učitel Schönbach při loučení se mnou měl slzy v očích, neb si dovedl představit, co mne čeká. Pan Flajšer, který byl Čech a ze Lhoty se také neodstěhoval, sousedil s naším polem, byl pověřen předat nám toto písemné nařízení. Přitom otce varoval, ať mě nikdo do školy nedoprovází, že by to Němce provokovalo a mohli by nás napadnout, že mají stále touhu po pomstě.

Šel jsem tedy sám a v mé hlavě jedenáctiletého chlapce se honily ty nejčernější myšlenky. Stále v očích bylo to hrůzné divadlo, které Lhoťáci předváděli toho 10. října. V takové náladě chodili asi odsouzenci pod šibenici. Škola stála na mírném svahu nad silnicí, vedlo k ní několik schodů. Pod školou na druhé straně byl obchod s potravinami. Zde jsem se zastavil a pozoroval dění před školou. U hlavního vchodu stáli učitelé. Žáci, kteří chodili kolem nich, zdravili zdviženou pravicí s nacistickým pozdravem: „Heil Hitler“. Toto bylo pro mne šokující. Právě to zapříčinila ta vyostřená doba ohrožení naší vlasti, že vlastenectví bylo v nás hluboko zakořeněno. A čím to nebezpečí bylo pro náš národ větší, tím více jsme naši vlast milovali. Armáda měla tehdy prioritní postavení, neb každý věřil, že nás ochrání. Bylo samozřejmostí, že každý kluk znal hodnosti a výzbroj vojáků. Prezident a státní symboly jako vlajka a hymna byly nám posvátnými. Při vztyčování státní

vlažky a hraní hymny nám šly slzy do očí. Bolševizace našeho národa u většiny lidí tuto oddanost k vlasti silně potlačila. Vzhledem k tomu, co zde uvádím, jsem nemohl, už tenkrát jako kluk, zradit v sobě svoje češství. Prohlížel jsem si výlohu u obchodu a čekal, až bude první zvonění, kdy učitelé odcházejí do tříd, a pak utíkal po schodech do školy, abych nemusel zdravít nacistickým pozdravem. Zní to možná dnes neuvěřitelně, ale pozdravit pozdravem našeho největšího nepřítele bych v sobě nepřenesl. Učitelka ve třídě na mne mluvila jenom německy, já, i když trochu německy uměl, dělal jsem, že nerozumím a mluvil na ni česky. Tlumočníky mi byli žáci, kteří uměli řeči obě. Naštěstí mne spolužáci fyzicky nenapadali, ale posmívali se. Jak tehdy prohlašovali naši politici, že na územní požadavky Němcům nedáme ani milimetr půdy, pokřikovali na mne: „Dnes ani miliméto, zítra kilométo.“

Asi po třech týdnech mého působení v německé škole se stala neuvěřitelná a pro mě nikdy nezapomenutelná událost. Když jsem přišel tenkrát domů ze školy, stáli před naší chalupou němečtí a čeští důstojníci a několik civilistů, tzv. vztyčná komise, která měla za úkol vytyčit novou hranici kolem naší chalupy. Naše usedlost měla být vyňata ze Sudet a přiřazena k těm dvěma chalupám do Bukoviny. Maminka počastovala všechny třeshňovým líkěrem a pivem, vše vlastní výroby. Protože bylo zrovna pondělí, tak zbyla i nějaká ta buchta od neděle. Když komise odešla, vypukla velická oslava doprovázená „Horeckou kapelou“. Jak jsem předtím zažíval ty hrůzné tragédie, tato obrovská radost, že už nemusím chodit do nenáviděné německé školy, mi všechno vynahradila. Ve škole už na mne začali dělat nátlak, abych vstoupil do sportovní německé organizace „Turner“ a tím později do „Hitlerjugend“. To by bylo na mne už moc a psychicky bych to asi neunesl. Co se vlastně tehdy stalo. Ve Studenci v osadě Rovnáčov stála u hranic chalupa, kde její obyvatelé chtěli do Sudet. Došlo tedy k výměně za nás. Po určitém čase nechal otec, jako rodilý Studenečák, přepsat náš dům z Bukoviny do Studence pod číslem 359.

Politická situace se pro naši republiku vyvíjela nadále velmi nepříznivě. Okleštěna o pohraniční území, které připadlo k Německu, přišli jsme i o všechna opevnění, která nás měla chránit. Když nás šhubali, tak se přidalo i Polsko a zabralo část Slezska. Pro útěchu se tehdy říkalo: „Malá, ale naše“. Všeobecně se vědělo, že konečná katastrofa nenechá na sebe dlouho čekat. Bez spojenců jsme byli vydáni napospas fašistickému Německu. Hned příští rok 15. března 1939 nás obsadila bez jediného výstřelu německá armáda. A byl vytvořen Protektorát Čechy a Morava.

Na tyto události, které otec ve svém dětství prožil, celý život vzpomínal a stále se k nim vracel. To vše ho zformovalo ve velkého vlastence a zůstal celý život věren svému rodnému místu, až do konce svého života.

Oldřich Kuřík ml. z Horky

Sbor dobrovolných hasičů Studenec

Týdenní putování dráčka Soptíka

Ve dnech **5. 8.–9. 8. 2013** pořádal Sbor dobrovolných hasičů Studenec „**Týdenní putování dráčka Soptíka, tentokrát do zoologické zahrady**“ (pro děti od 5 do 11 let). Zúčastnilo se ho 32 dětí, vedoucí: Miroslava Vanclová, Veronika Vanclová a Pavla Vanclová, svačinář Josef Vancel ml. a pomocníci. Děti se ráno sešly v 8.00 v hasičárně ve Studenci a domů odcházely v 17.00 (kromě úterý, kdy někteří přespali v hasičárně). Na konci každého dne jsme rozdávali diplomy, medaile a odměny za pilnou práci.

V pondělí ráno jsme si vyprávěli o tom, co nás celý týden čeká. Zazpívali si písničku „Mami, mami, vem mě do zoo“. Po písničce jsme šli k velké mapě zoo, kde na nás čekaly různé úkoly. První úkol byl vyrobit vláček s vagóny, který nás do zoo poveze. Úkol jsme splnili všichni na jedničku a už jsme se ocitli v zoologické zahradě, kde se o zvířátka starali ošetřovatelé. Vyráběli jsme šátky, které jsme ozdobili foukacími fixy. Celý den svítlo krásně sluníčko, bylo asi 36 °C, a tak se děti osvěžily v připravených bazénech. Nakonec jsme dětem rozdali první medaile a popřáli jim krásný zbytek dne.

Úterý začalo rozcvíčkou na multifunkčním hřišti, kde jsme vydrželi až do svačiny. Po svačině jsme se vydali do pavilonu šelem. A vyrobili jsme krále zvířat lva. Hřívu jsme mu udělali z otisků ruk. Po obědě ve školní jídelně jsme si pohráli na dětském hřišti a byl tu další úkol. Výroba zvířátek z papírových ruliček. Práce se dětem dařila a nám se v naší malé zoo za chvíli procházela zebra, slon, tygr, ale i krtek a další zvířátka. Po odpolední svačině jsme se šli opět koupat, neboť i dnes teploměr ukazoval vysoké teploty. V 17.00 některá naše „zebrí mládátka“ (skupinka našich nejmenších dětí) odešla domů a ostatní se připravovali na noční přespání v hasičárně nebo ve stanu. Na posilněnou jsme si k večeři opekli špekáčky a zahráli pár her. Noc jsme všichni přečkali dobře, i když nás navštívila veliká bouřka.

Ráno ve středu na nás opět koukalo sluníčko a celý den opět pánilo a pánilo. Dopoledne nás čekala cesta za pokladem, kde jsme plnili jednoduché úkoly. Odpoledne nás čekalo koupání a spousta hezkých her. Došli jsme si také na zmrzlinu.

Ve čtvrtek jsme jeli na výlet do Čisté u Horek, kde jsme si pohráli s pejsky (Pfeiferovi) – děkujeme. Po svačině nás čekal výšlap z Čisté na Horka na zmrzlinu. Pohráli jsme si na dětském hřišti a navštívili prodejnu svíček a látek – Podzimekovi. Kolem 12.00 jsme děti převezli do Studence za hasičárnu. Vyrobili jsme si cvičící opičky z brček. A po svačině na děti čekalo překvapení. Velitel hasičů Josef Vancel ml. udělal dětem pěnu. Děti se opravdu vyřádily. Všem se to moc líbilo. Po osprchování a usušení jsme se odebrali do klubovny, kde jsme dětem rozdali medaile a drobné ceny.

V pátek nás čekal poslední den týdenního putování. Ochladilo se a na nebi se ukázaly dešťové mráčky. Po rozcvíčce jsme si vyrobili z květináčků zvířátka ze zoo. A připravovali se na závěrečné vystoupení pro rodiče. Malé děti si vyrobily kabelky a taštičky a velké děti připravovaly plakáty a mapu naší zoo. Během dne si také zasoutěžily na malé zvířecí olympiádě a už tu bylo pět hodin – příchod rodičů. Malé děti jim zazpívaly písničku a velké děti jim předvedly kovbojské představení, které si samy vymyslely. Tento den dostali naši táborníci medaile úplně všichni, a to právem, neboť musím děti pochválit za jejich chování. Celý týden byl opravdu moc hezký. Máme všichni na co vzpomínat. Nakonec jsme si opekli špekáčky. Bohužel ale přišly opravdu dešťové mraky, které nás vyhnaly už v 18.00 domů.

Děkuji všem sponzorům za krásné dary pro děti (Aromis – Podzimek – Horka u Staré Paky, Monika a Pavel Mečířovi – Studenec, Ludmila a Vašek Urbanovi – Českomoravská stavební spořitelna). Děkuji všem, kdo mi s táborem pomohl. Děkuji i maminkám, které nám jako každý rok upekly něco dobrého.

vedoucí tábora Miroslava Vanclová

Mladí hasiči ze Studence „Soptíci a Draci“

Ukázka požárního útoku „Soptíci“ – Kruh

V sobotu 10. 8. 2013 se konaly v Kruhu oslavy u příležitosti 125 let od založení sboru dobrovolných hasičů Kruh. Naši nejmenší Soptíci byli požádáni, zda by zde během odpoledne předvedli ukázkou požárního útoku. Jejich přání jsme vyhověli a s dětmi jsme rádi přijeli. Ihned po příchodu jsme se šli podívat na doprovodný program, který zde byl připraven (soutěže pro děti, ukázka starých stříkaček...), a zastavili jsme se u stánku první pomoci. Děti si zde vyzkoušely masáž srdce na figuríně a už nás volali na základnu. Útok se dětem povedl. Měly možnost si opravdu pořádně zastříkat, neboť musely vystříkat káď. Za jejich výkon jim patřil zasloužený potlesk. Potom už na nás čekalo občerstvení a děti si zasoutěžily ve stříkání na plechovky... Domů jsme si přivezli pamětní list, hrníček a brožurku vypracovanou k výročí SDH Kruh. Každý ještě dostal malý dárek. Za všechny dárečky ještě jednou moc děkujeme.

Soutěž v Horní Kalné

V sobotu 24. 8. 2013 jsme se sešli se staršími dětmi u hasičárny v 8.30 ráno a vyrazili do Horní Kalné na prázdninovou soutěž. Soutěžilo se v požárním útoku. Bylo tam nádherné prostředí uprostřed lesa. Jen trať byla trochu nároč-

nější. Proudáři museli běžet do celkem prudkého kopce. Naše družstvo to ale zvládlo naprosto v pohodě. Přestože dva členové družstva běželi poprvé a bez přípravy, doběhli jsme si pro krásné 2. místo. Družstev starších bylo 6, tak to byla soutěž velice napínavá. Bylo krásné vidět zářící oči dětí, když jim byly rozdávány stříbrné medaile. Za odměnu dostaly všechny děti hranolky a dobrůtku. Celé dopoledne nám nádherně hrálo sluníčko, děti běžaly po lese a hrály si s bublifuky. Moc se nám tam líbilo. Pak následovala soutěž dospělých. Na tu jsme už nečekali a po vyhlášení výsledků dětí jsme jeli domů. Soutěžili: Eliška Hamáčková, Valča Jiroutová, Simča Bartoňová, Barča Vanclová, Luky Link, Filípek Ulman a Pepča Vancí. Řidič a strojník – Pepík Vancí.

Soutěž ve Ždírnici – starší

V sobotu 31. 8. 2013 družstvo starších odjelo na soutěž v požárním útoku do Ždírnice. Sraz u hasičárny byl v 8.30. Naložili jsme vše potřebné a jeli. Na místě jsme se přihlásili a ještě před nástupem trénovali, protože sestava našeho družstva byla trochu neobvyklá. Musím děti pochválit, že opravdu poctivě trénovaly a rozvíčovaly se. Při nástupu jsme si vylosovali číslo 2. Takže jsme měli ještě čas na přípravu, než odběhla družstva mladších. Útok se dětem celkem povedl. Nezkazily nic. Trošku rychlosti chybělo na lepší umístění, ale bronzová medaile na krku jim také slušela. Na vyhlášení jsme nečekali, protože mělo být až po odběhnutí všech družstev. Měli tedy ještě běžet ženy a muži a to by bylo do pozdního odpoledne. Pořadatelé slíbili, že nám medaile přivezou. Děti jsme rozvezli domů a domluvili si sraz v 18.00 u hasičárny. Tam jsme si dali večer šampaňo a rozdali medaile. Všem ještě jednou moc gratuluji. Zúčastnili se: Valča, Eliška, Nikolka, Barča, Filípek, Ráďa a Josef. Řidiče a strojníka nám dělal Tom Chrtěk a s přípravou pomáhal Lukáš Kalenský.

Soutěž v Dolní Olešnici 14. 9. 2013

V sobotu 14. 9. 2013 se konala soutěž v Dolní Olešnici – 4. ročník **Memoriálu J. Ludvíka**. Ze Studence odjelo na soutěž jedno družstvo mladší a jedno družstvo starší. Soutěžilo se v požárním útoku a do soutěže se přihlásilo 5 družstev v každé kategorii.

Mladší „Soptíci“ obsadili 2. místo a získali krásný pohár, sladkosti, diplom a šampaňo. Vše si rozdělili v pondělí na hasičském kroužku. Protože pohár byl jen jeden pro celé družstvo, udělali jsme z něj pohár putovní. První týden se z něho těší Šimon Urban a další pondělí ho předá někomu jinému. Moc dětem gratuluji. Běželi: koš Šimon Urban a Honzik Gulík, hadice B spojil Pepča Vancí, o rozdělovač se postaral Tomáš Podzimek a Zuzanka Vanclová a proudy Radim Link a Nikolka Hamáčková. Strojník Jiří Vancí.

Starší se umístili na 1. místě. Koš a savice Dominik Pekárek, Patrik Pekárek a Adam Kalenský, o stroj se starala Eliška Hamáčková, rozdělovač zvládla bravurně Valča Jiroutová a proudy Petruška Bachtíková a Barunka Vanclová. Také jim patří veliká gratulace. Starší své umístění oslavili na místě, když čekali na svůj odvoz domů. Transportér řídil Josef Vancel.

vedoucí mladých hasičů Miroslava Vanclová a Veronika Vanclová

T. J. Sokol Studenec

Posvícenský koláč

14. září

O posvícení se ve Studenci opět běhalo. Tělocvičná jednota Sokol pořádala 46. ročník Posvícenského koláče a 38. Memoriál Mirka Háka v přespolním běhu.

Závody měly hladký průběh, hrozící mračna deště se smilovala, všech 328 závodníků doběhlo ve zdraví do cíle, nejlepší běžci dostali tradiční posvícenské koláče.

Studeneckých běžců bylo na startu 80, z toho bylo 8 mužů a 5 žen! Jirka Kuřík běžel již po dvacáté a v počtu startů se vyrovnal Petru Jandovi.

Hlavní závod mužů na 6 km byl ve znamení souboje domácího Marka Uvizla z SK Studenec a Jiřího Čivrného, který si přijel pro třetí vítězství v řadě. Vyrovnaný souboj nakonec pro sebe rozhodl Marek Uvizl, kterému zůstalo v závěru více sil i rychlosti.

Na stupně vítězů si pro diplomy a koláče vystoupili studenečtí závodníci, kteří většinou startovali v kategoriích dětí předškolních.

1. místo: Háková Barbora
Uvizl Marek – muž
2. místo: Trejbal Vojta
3. místo: Jodasová Eliška
Šulc Matěj
Munzar Matyáš – 1. třída

Putovní cenu Květy Jeriové pro nejlepšího studeneckého závodníka v kategoriích žactva získala mladší žákyně Tereza Chrástová.

Jaroslav Hák

Sokolský tábor

19.–21. srpen

Závěr prázdnin si děti opět užily na táboře, letos se přihlásilo 12 děvčat a 6 chlapců.

Tábor to byl sokolský, a tak se hlavně sportovalo a výletovalo.

První den byl ve znamení základů atletických disciplín – děti se učily starty, házet míčkem a skákat do dálky. Odpolední program změnil déšť – místo sportu jsme se byli podívat v novém kravíně, kde nám mile a ochotně ukázali, jak se pečuje o telátka a kravičky.

Druhý den jsme se vypravili na výlet. Autobusem se jelo do Jilemnice a potom již po turistických značkách kolem nemocnice do Dolní Sytové a dále do Peřimova. Cílem cesty byla farma, na které se

děti povozily na koních, a protože koně byli hodní, tak jim děti za odměnu uklidily jejich stáje.

Třetí den byl věnován výtvarné činnosti – z papíru a látek se vyráběly veselé výrobky. Odpoledne děti došly do Penzionu Trautenberk, kde si užily teplé vody v bazénu, pochutnaly si na výborných palačinkách, dostaly diplomy

a nakonec litovaly, že tábor již končí.

Jaroslav Hák

Zahájení cvičebního roku

2. října

Sokolský cvičební rok byl zahájen v úterý 2. října. Cvičitelky a členky odboru všestrannosti pro děti připravily odpoledne plné her a jednoduchých cvičebních úkolů. Za chladného podzimního sluníčka více jak

30 dětí s chutí plnilo své úkoly a za odměnu si mohly vybrat drobné odměny.

Rozvrh jednotlivých cvičebních hodin v sokolovně je v další příloze. Srdečně zveme nejen členy Sokola, ale i další zájemce ke společným cvičením.

T. J. Sokol Studenec

Rozvrh pravidelných cvičení

			cvičitelé
Pondělí	17.30–18.30	starší ženy	Věra Staňková Zdena Mačková Marie Nyklíčková
Úterý	16.00–17.00	rodiče a děti	Kateřina Zahradníková Zdena Mačková
	20.00–21.00	ženy a muži (pilates)	Martina Kuříková Iva Exnerová
	17.00–18.00	trénink – lyžaři	P. Plecháč, J. Boura
Čtvrtek	16.30–18.00	tenis žactvo	Michal Chrtěk
	19.00–20.00	ženy a muži (gymball, bosu)	Ivana Kučerová
Pátek	14.30–15.30	děti 1.–3. třída	Jaroslav Hák
	20.00–21.00	volejbal	Marcela Cziroková
	17.00–18.00	trénink – lyžaři	P. Plecháč, J. Boura
Neděle	9.00–12.00	tenis muži	Jan Kuřík

Všichni jste vítáni (i muži :-), přijďte si s námi zacvičit.

SK Studenec

Fotbal

Fotbalová sezóna 2013/2014 bude mít v době vydání dalšího čísla Studeneckého zpravodaje svou podzimní část téměř za sebou, ale podrobnější výsledky přineseme tradičně až v posledním letošním čísle.

Nejpotěšující zprávou podzimní části je rozhodně zájem malých fotbalistů včetně několika dívek. Z tohoto důvodu byly tréninky mladší přípravy rozděleny na dvě skupiny a ti nejmenší již sehráli své první zápasy se svými vrstevníky z Horní Branné a ze Semil.

Tým mladší přípravy pod vedením Pepy Šedivého a Luboše Štefana je zatím po pěti neúplných turnajích na 2. místě tabulky skupiny okresního přeboru Východ a s největší pravděpodobností postoupí do finálové skupiny o 1. až 8. místo. V posledním turnaji střelecky zazářila Iveta Bartoňová, autorka devíti gólů ve dvou

zápasech, a následuje svou sestru Evu, která střelí branky již v reprezentačních týmech České republiky.

Starší příprava pod vedením Martina Hrubého a Vaška Vancla má ve svém kádru i fotbalisty, kteří zároveň startují v kategorii mladších žáků, a tak jejich výsledky jsou často ovlivněny jejich účastí či neúčastí. Po devíti kolech jsou zatím na 4. místě tabulky s minimální ztrátou na 3. místo. Oběma soutěžím přípravek suverénně kralují přípravy z Martinic. Hráči Daniel Jandura, Tomáš Jandura, Matyáš Hrubý, Vojta Reiner a Fanda Švandrlík navíc startují v reprezentačních výběrech OFS Semily, které po dvou turnajích vedou meziokresní turnaje Libereckého kraje.

Nově založený tým mladších žáků pod vedením Dušana Jandury a Vlada Letkovského hraje převážně se soupeři o dva roky staršími a dvě hlavy většími, přesto si zásluhou kombinačního fotbalu drží zatím solidní 3. místo. Výsledky by mohly být ještě lepší nebýt zranění a nemoci, které v některých zápasech sestavu výrazně oslabily.

Pro kategorii starších žáků jsme neměli dostatek hráčů, a tak bylo využito nové pravidlo o sdruženém startu. Tomáš Exner, Patrik Mejvald, Ondra Tušiak, Martin Vondra a Martin Vydra tak mohou startovat na registrační průkazy SK Studenec v týmu starších žáků Sokola Martinice a bojují zde společně se svými martinickými spoluhráči o první místo v tabulce.

Vlado Letkovský střelil gól z trestného kopu proti Jilemnici B

Dorostenci pod vedením Mirka Šembery jsou vytiženým týmem, neboť řada z nich zaskakuje v obou týmech dospělých. Po odstoupení Rovenska se naštěstí jejich program zúžil a v tabulce okresního přeboru v konkurenci dorostenců Jilemnice, Lomnice a Semil drží zatím výborné 2. místo. Navíc ze současného káдру odchází po této sezóně pouze Standa Klíma, který v současné době pro zranění nehraje.

Béčko startuje pod vedením Petra Bartoně v rozdělené okresní soutěži, kam vstoupila ambiciózní béčka Jilemnice a Semil a podle očekávání kralují oběma skupinám a na jaře se poperou o postup. Béčko zatím po řadě kvalitních výkonů drží třetí místo a cenné jsou především dvě výhry nad HSK Benecko, loňskou „štikou“ okresní soutěže.

Áčko se v dalším ročníku okresního přeboru rozjela překvapivou výhrou na hřišti loňského účastníka I.B třídy v Nové Vsi, ale v dalších zápasech trpělo především velkými výkyvy v kádru a v některých zápasech muselo nastoupit i několik dorostenců. Právě tato skutečnost vedla k odstoupení Martina Kuříka a Dušana Plecháče z pozice vedení týmu. Za dvouletou činnost a výkonnostní posun jim patří velké poděkování a je škoda, že u týmu dál nepokračují. Po odehraných deseti kolech je mužstvo v bezpečném středu tabulky na 5. místě.

V činnosti pokračují i internacionálové, kteří se zúčastnili silně obsazeného turnaje v Dolní Kalné a pod vedením Jirky Ulvra obsadili 5. místo. K závěrečnému zápasu sezóny se však soupeře získat nepodařilo.

Orientační běh

Další vícedenní závody za pořadatelství KOB Dobruška přivítalo od 9. do 11. srpna Nové Město nad Metují. Centrum závodů v internátu v městské části Hradčany připravilo příjemné zázemí pro tři hlavní a několik doprovodných akcí. Ze Studence vyrazila na závody minivýprava dvou závodníků a získala jednu medaili zásluhou Petra Junka ml. a jedno páté místo Petry Junkové.

Páteční sprint se konal přímo v ulicích Nového Města nad Metují (historické náměstí, okolí zámku a hlavní ulice). Sobotní závod nabídl nádhernou přírodu na hlavním hřebenu Orlických hor (husté porosty borovice kleče a horských smrků) a náročné trať stoupající až k nadmořské výšce 1100 metrů nad mořem. Závěrečný nedělní závod byl ve velmi dobře průběžném lese s hlubokými roklemi a skalami východně od Nového Města nad Metují.

Dalšími vícedenními závody byly čtyřetapové Rumcajsovy míle v pěkných skalnatých terénech okolí Jičína. Dařilo se především sourozencům Štefanovým, dvojčata Markéta (D10N) a Honzík (HDR) vyhrály své kategorie a Vítek přišel

o bronz až v poslední etapě zůstala mu bramborová medaile. V kategorii T zvítězil Fanda Hladík, Aleš Trýzna skončil na 4. místě a Vendula Viková na 8. místě. Umístění v první desítce vybojovala ještě Kateřina Kalenská ziskem 5. místa v D40.

Tradičním posledním prázdninovým vícedenním závodem je Cena Východních Čech, která probíhala v okolí Nasavrku. Z poměrně početné studenecké výpravy se v první desítce umístili Tereza Chrátová (5. místo v D12), Dominika Kalenská (6. místo v D14), Tomáš Chrát (10. místo v H21B) a Aleš Trýzna (10. místo v H21C).

Podzimní program byl zahájen celostátními štafetami v Hradišku u Rychnova nad Kněžnou, kde dosáhly výborného výsledku naše žákyně v kategorii D14 ziskem 2. místa.

V krásném prostředí kokořínských Šemanovic Ondřeje Su-

chého proběhly závěrečné závody B žebříčku České republiky a své kvality zde prokázala Dominika Kalenská. V sobotním závodě více než 50 orientačních běžkyň z celé ČR vybojovala 2. místo a v neděli skončila na 3. místě. V konečném pořadí celoročního žebříčku získala cenné 3. místo a společně s Natálií Jezdinskou i licenci A.

Závěrečné mistrovství České republiky letošní sezóny uspořádal Tatraň Jablonec nad Nisou s centrem v lyžařském a biatlon-

vém areálu Břízky. Prestižního závodu se zúčastnilo přes 1000 závodníků v pěti až osmičlenných týmech (v závislosti na věkové kategorii) a dlouhé hodiny se bojovalo o tituly. SK Studenec postavil jeden tým dospělých, tým nejmladších veteránů a Tereza Chrástová a Vítek Štefan reprezentovali v žákovském výběru Východočeské oblasti, pro zranění se těchto závodů nemohla zúčastnit nejlepší studenecká závodnice Dominika Kalenská.

Hlavní kategorie dospělých má sedmičlenné týmy – 4 muže a 3 ženy, kteří běží své úseky postupně, takže celý závod trvá pro vítěze 5 hodin. V popředí bojovaly týmy nabitě reprezentanty nebo zahraničními posilami, což není případ SK Studenec, přesto jsme vyválčili cenné skalpy mezi 58 týmy.

1. OOB TJ Turnov
2. Sportcentrum Jičín
3. SK Žabovřesky Brno
46. SK Studenec (Kučera Michal, Uvizlová Radka, Kučera Tomáš, Viková Vendula, Charvát Jiří, Ducháčková Kateřina, Kučera Štěpán)

Další tým jsme postavili v nejmladších veteránech, kde běží 3 muži a 2 ženy.

1. USK Praha
2. SKOB Zlín
3. KOS TJ Tesla Brno
21. SK Studenec (Uvizl Ivan, Šedivá Petra, Chrást Tomáš, Junková Petra, Junek Petr ml.)

V žákovských kategoriích nejsou klubové týmy, ale soutěží žákovské výběry jednotlivých oblastí České republiky.

K prvnímu podzimnímu Východočeskému žebříčku jsme zajížděli až do Červené u Letohradu a jediné umístění na stupních vítězů vyběhla Denisa Zahradníková v kategorii D14D. I další závod byl zároveň pěkným výletem, neboť se konal v Českých Petrovicích a běžel se na území Polska. Tady jsme se vyskytovali na stupních vítězů mnohem častěji. Ivana Hrnčířová skončila v D10C na 3. místě, Tereza Chrástová o pouhé dvě sekundy na 2. místě v D12C a vítězství si připsaly Denisa Zahradníková v D14D a Lukáš Link v H12D. Na pomyslné stupně vítězů vystoupili v kategorii příchozích Martin Klouček (1. místo) a Petra Šedivá (3. místo). I následný závod se běžel na území Polska v okolí Zlaté Olešnice na Trutnovsku pod názvem S mapou a buzolou přes hranice. V krásném členitém terénu si nejlépe vedl Vítek Štefan ziskem 4. místa v H12C a Tereza Chrástová 5. místem v D12C, Martin Klouček opět opanoval kategorii příchozích.

V průběhu září také proběhly závěrečné tři závody Podkrkonošské ligy žáků, které již nikdo neřekne jinak než Plž. Skutečným prubířským kamenem byl šestý

Nejlepší závodníci PLŽ v žákovských kategoriích

závod v horském prostoru U Kapliček mezi Lánovem a Tetřevími boudami. Závod probíhal za vydatného deště a v hustém lese se řádně setmělo, chyběla jen ta strašidla, ale těm se postupně podobali závodníci dobíhající z lesa. Nakonec jsme se shledali i s těmi nejmenšími a mohli bilancovat. V kategorii D12 zvítězila Tereza Chrástová, první dvě místa patřila studeneckým závodnicím v kategorii D14, zvítězila Natálie Jezdinská před Veronikou Gallovou. V H12 vybojoval 2. místo Vítek Štefan a v P6 Tomáš Chrást. Sedmý závod se uskutečnil za zcela odlišných podmínek v prostoru Hraběnky u Jilemnice a studenečtí závodníci přivezli dvě 2. místa (Tereza Chrástová v D12 a Natálie Jezdinská v D14) a dvě třetí místa (Markéta Urbanová v D14 a Aleš Mühlbach v H10). Poslední osmý závod pořádal náš oddíl orientačního běhu ve Vsi svaté Kateřiny u Chotěvic a zúčastnilo se ho více než 100 závodníků. Těší nás, že se závod všem líbil a bez problémů mohly být vyhlášeny závěrečné výsledky. V samotném závodě ze studeneckých zvítězila Nelya Ryashko v HDR, Markéta Štefanová v D10 a Vítek Štefan v H12, 2. místo získal Honza Štefan v HDR a pro 3. místo si doběhla Markéta Urbanová v D14.

Celkové pořadí:

D10:

1. Anna Karlová	OK Jilemnice	4. Magdaléna Chrástová	SK Studenec
2. Markéta Štefanová	SK Studenec	8. Ivana Hrnčířová	SK Studenec
3. Kateřina Jakoubčová	OK Jilemnice		

H10:

1. Šimon Kolář	Jiskra Hořice	8. Aleš Mühlbach	SK Studenec
2. Petr Ryba	OK Jilemnice	12. Ondřej Vaníček	SK Studenec
3. Matyáš Štrégl	Spartak Vrchlabí	13. Adam Vrbata	SK Studenec
6. Ivo Mühlbach	SK Studenec		

D12:

1. Tereza Chrástová	SK Studenec	3. Rozálie Kuchařová	Sportcen. Jičín
2. Rozárka Vejražková	Sportcentrum Jičín	5. Jana Kejmarová	SK Studenec

H12:

1. Jan Rücker	Jiskra Hořice	5. Dominik Urban	SK Studenec
2. Vítek Štefan	SK Studenec	15. Lukáš Link	SK Studenec
3. Matěj Tůma	Sportcentrum Jičín	17. Oliver Pichl	SK Studenec

D14:

1. Natálie Jezdinská	SK Studenec	6. Dominika Kalenská	SK Studenec
2. Markéta Urbanová	SK Studenec	10. Magda Hrnčířová	SK Studenec
3. Šárka Rückerová	Jiskra Hořice	12. Denisa Zahradníková	SK Studenec
4. Veronika Gallová	SK Studenec		

H14:

1. Lukáš Macko	Sportcentrum Jičín	3. Matěj Karásek	Sportcentrum Jičín
2. Vojtěch Hajný	OK Jilemnice		

P4:

1. Zdeněk Ježek	OK Jilemnice	5. Aleš Kalenský	SK Studenec
2. Zdeněk Tesař	Sportcentrum Jičín	11. Petr Junek	SK Studenec
3. Marek Killar	Lokomotiva Trutnov	13. Kateřina Kalenská	SK Studenec

P6:

1. Vlastimil Polák	Spartak Vrchlabí	3. Tomáš Chrát	SK Studenec
2. Martin Vávra	Jiskra Hořice		

Lehká atletika

Studenecký závodník Marek Uvzl se zúčastnil dalších atletických závodů a postupně si zlepšuje své osobní rekordy. Časem 4:03,8 zvítězil v běhu na 1500 m v rámci atletické středě v Houštce a na stejné stadionu zaběhl 800 m za 1:58,27. Na Jičínských memoriálech obsadil 2. místo v běhu na 3000 m časem 8:55,2.

Poprvé se také zúčastnil „domácího“ studeneckého Posvícenského koláče a jako první studenecký závodník v historii tento závod vyhrál po napínavém souboji s Jiřím Čivrným.

PaedDr. Petr Junek

Orel

Turnaj smíšených družstev ve volejbalu

Již 17. ročník tradičního volejbalového turnaje jsme plánovali na sobotu 24. 8. Vzhledem k malé účasti (z přespolních se přihlásila pouze 2 družstva) jsme ale museli poprvé v historii turnaj zrušit (pomineme-li zrušení kvůli počasí – to bylo jednou). Věřme, že příští rok se zase sejdem a tradiční turnaj se nám podaří udržet „při životě“.

Koncert žáků ZUŠ

Po loňském dobrém ohlasu jsme ve středu 28. srpna uspořádali opět koncert žáků Základní umělecké školy Jilemnice pod vedením pana učitele Horáčka, který má ve své líně hned několik „Studenečáků“. Na koncertě vystoupili ze Studeneckých: Eliška Drbohlavová, Dominik Urban, Markéta Urbanová, Jenda Tomáš a další člen se studeneckými kořeny Marek Erben. O koncert byl opět velký zájem a orlovna se zaplnila téměř 80 posluchači.

Dechový kvintet, jehož členové vybojovali na krajském kole soutěže dechových souborů v České Lípě v různých sestavách dvě prvenství a na celostátním kole získala pánská část bronzovou medaili!

Letní bál

Po loňské úspěšné akci jsme se rozhodli letní bál zopakovat i letos. Akce se konala v sobotu 31. 8. a zúčastnilo se jí více než 200 lidí, kteří se skvěle bavili až do 3 hodin rána. V tuto pozdní

Všichni se bavili

← *Levourukouband*

hodinu totiž ukončila svoje účinkování kapela Levourukouband, která nás celým večerem skvěle provázela.

Dětské odpoledne

Stejně jako každý rok jsme na závěr prázdnin uspořádali dětské soutěžní odpoledne. Zájem o tuto akci je rok od roku větší a letošních soutěží se zúčastnilo více než 150 dětí. Neodra-

dílo je ani poněkud chladnější počasí.

Tímto také děkujeme všem sponzorům, kteří svými dary přispěli ke zdárnému průběhu dětského odpoledne.

Volejbal – ženy

Ženy vstoupily do nové sezóny jako obhájkyně titulu. A hned v prvním utkání s letitým soupeřem TJ Lánov tuto roli potvrdily, když zvítězily dvakrát 3:1. V dalším kole bohužel ztratily bod s Peckou a tím byly sesazeny z první příčky. V dalších utkáních však děvčata již pouze vítězila. V dohrávce podzimní části Orel Studenec – Spartak Vrchlabí potvrdily naše hráčky vedoucí pozici, na které suverénně přežívají.

Tabulka po podzimní části:

1. Orel Studenec	10	9	1	0	27:13	25
2. TJ Harant Pecka	10	8	2	0	26:10	22
3. Spartak Vrchlabí	10	6	4	0	22:16	18
4. Sokol Dřevěnice	10	3	7	0	19:23	13
5. TJ Lánov	10	4	6	0	15:21	11
6. Sokol Bílá Třemešná B	10	0	10	0	4:30	1

Stolní tenis – muži

Muži po odmlce opět zahájili účinkování v krajském přeboru. Těsně před uzávěrkou tohoto čísla Zpravodaje odehráli 1. kolo, v němž podlehli týmu Rokytnice nad Jizerou „A“ poměrem 5:13. V průběhu podzimu zasáhnou do boje také ostatní týmy – B a C v okresním přeboru 1. třídy a tým D v okresním přeboru 2. třídy. Zároveň letos zkusíme také žáky v krajských turnajích a možná bude otevřen i okresní přebor žactva.

Závěrem bychom chtěli pozvat všechny příznivce „mladého vína“ na ochutnávku Svatomartinských vín, kterou spojíme s posezením při folku a country, jak napovídá následující pozvánka.

Jednota Orla ve Studenci vás
srdečně zve na

Svatomartinský folkový večer

Sobota 16. 11. 2013 v orlovně ve Studenci

Začínáme ve 20 hod. 20 min. 20 vteřin

Pít budeme letošní „mladá“ vína z Moravy

Tramptské, folkové a country písně budou společně s vámi hrát a zpívat:

Markéta Šimková, Markéta, Lída a Vašek Urbanovi – FIGURY

Cukrovka: Jak jí překonat zdravou stravou

Nejzdravější potraviny: Skořice

Skořice např. podporuje chuť k jídlu, snižuje krevní tlak, zlepšuje trávení. Zažívací trakt zahřívá a stimuluje, uklidňuje koliky, průjmy, nevolnosti a nadýmání.

Vzhledem k dezinfekčním a antibiotickým účinkům se využívá i jako prostředek proti nachlazení, kašli a chřipce. Příznivě působí i u žen, jimž zmírňuje menstruační, ale i přechodové potíže. Nejen díky příznivému vlivu na prokrvení je považována od dávných dob za osvědčené afrodisiakum.

V posledních letech se vědci stále více zabývají výzkumy, týkajícími se příznivého působení skořice u pacientů s cukrovkou (typu 2). První větší studie na toto téma byla publikována v roce 2003 v časopise Diabetes Care, a vzápětí následovaly další dílčí výzkumy. Prokazují jednoznačně příznivý vliv na zmírnění choroby, kterou dnes trpí velké množství lidí. Jen u nás je jich více než půl milionu!

Povzbudí produkci inzulínu

Jak působí skořice a přípravky, které ji obsahují? Cukrovka 2. typu je způsobena tím, že tělo ztratí citlivost na inzulín, hormon, který pomáhá transformovat cukry v energii. Když se tak stane, množství cukru (glukózy) v krvi zůstává vysoké, což může vést k mnoha zdravotním komplikacím.

Vědci proto hledají tedy nejrůznější možnosti, jak tuto hladinu snížit. Podařilo se jim právě ze skořice izolovat látky, které snižují necitlivost tělních buněk na inzulín.

Tyto látky – a metylhydroxychalkonové polymery – při aplikaci způsobují vzrůst účinku inzulínu.

Proti cukrovce i na hubnutí

Ve studiích bylo prokázáno, že skořice snižuje hladinu krevního cukru u diabetiků typu 2 až o 29 % a hladinu cholesterolu až o 26 %. To je jedním z důvodů, proč je pro diabetiky dobré nejen vypít si např. neslazený skořicový čaj, ale také vyzkoušet některý z přípravků, které výtazek ze skořice obsahují.

V kombinaci s dalšími aktivními látkami – kyselinou alfa-lipoovou a organicky vázaným chrómem – příznivě ovlivňují hladinu cukru v krvi. Jsou určeny nejen diabetikům a osobám s poruchou glukózové tolerance, ale doporučují se také osobám s nadváhou při redukci tělesné hmotnosti.

zdroj: <http://www.cukrovka.estranky.cz/>

Recept nejen pro diabetiky: Skořicové čtverečky

Suroviny: 200 g hladké mouky, 1 vanilkový pudinkový prášek (40 g), 1 lžička prášku do pečiva, 1/2 lžičky mleté skořice, dia. sladidlo nahrazující 100 g cukru, 100 g másla, 1 žloutek, trošku vejce na potřetí, 50 g jader vlašských ořechů

Postup: Na vál prosijeme mouku, pudinkový prášek, prášek do pečiva, přidáme skořici, sladidlo a změkklé máslo. Vše promneme, přidáme žloutek a podle potřeby lžící vody. Vypracujeme těsto, vložíme ho do mikroténové fólie a na půl hodiny dáme do chladničky. Pak vyválíme plát, z kterého vykrajujeme čtverečky (nebo jiné tvary) a potřeme je rozšlehaným vejcem. Na každý kousek položíme kousky ořechů, přeložíme je na plech vyložený papírem na pečení. Upečeme v předehřáté troubě asi na 220 °C. 100 g obsahuje: 45 g sacharidů, 30 g tuků.

zdroj: <http://www.onlinekucharka.cz/>

Studenecký zpravodaj 5/2013

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://sz.studenec.cz/>

Foto na titulní straně: Otevření rekonstruované školky v Zálesní Lhotě

Uzávěrka dalšího čísla: **17. listopadu 2013**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s r. o. Stará Paka

Advokátní kancelář v Jilemnici

§

JUDr. Soňa Nathová

Mgr. Ondřej Bartoš

Advokátní kancelář JUDr. Soni Nathové se sídlem v Trutnově otevírá od 1.6. 2013 pobočku v Jilemnici, ul. Jana Harracha č.p. 191 (objekt České spořitelny - vchod ze zadní části - od kostela).

Poskytujeme komplexní právní služby fyzickým i právnickým osobám.

pracovní doba: každou středu 7:30 - 17:00

jinak kdykoliv po telefonické dohodě

kontakt:

Mgr. Ondřej Bartoš

tel. 602 306 344

www.nathova.cz

judr.nathova@email.cz

OBEC STUDENEC SI VÁS DOVOLUJE POZVAT

NA PŘEDVÁNOČNÍ 6. ROČNÍK:

„POHOŠTĚNÍ OBECNÍ POLÉVKOU“

Kdy: SOBOTA 7. PROSINCE 2013

Místo konání: AMFITEÁTR U ZŠ A MŠ VE STUDENCI

Čas zahájení: OD 13.00 HODIN

Program: BUDE UPŘESNĚN NA PLAKÁTECH
VE VÝVĚSNÍCH SKŘÍNÍCH

OBČERSTVENÍ NEJEN V PODOBĚ „OBECNÍ POLÉVKY“
PO DOBU CELÉ AKCE ZAJIŠTĚNO